

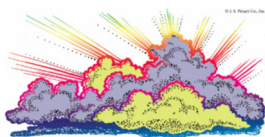
THE ASCENSION OF THE LORD - FIRST COMMUNION
WNIEBOWSTĄPIENIE PAŃSKIE - PIERWSZA KOMUNIA ŚWIĘTA
May 17, 2026

Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886
tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@polishcenter.org * website: www.polishcenter.org

THE ASCENSION OF THE LORD MAY 17, 2026

He was lifted up, and a cloud took him from their sight.

— Acts 1:9

HOW THE RISEN LORD IS STILL WITH US

We could ask how is the Risen Lord with us? The New Testament and the church tradition offer a rich array of “presences.” Christ is present via my neighbor in need, via created reality beautiful and awe-inspiring, whenever the disciples gather, in the word proclaimed, in the sacrament celebrated and through the Holy Spirit. Perhaps we do not always feel this presence, but the words of Jesus are a guarantee that no matter what is going on in my life or my community or my church, he is still with us.

Most have experienced significant “departures” in their lives and we appropriate these differently, according to the changing phases of our personal life. Gradually we find new ways of being with the one who has departed. Something similar may be said about the early Christians dealing with Jesus’ presence-in-absence. It involved a new, quite different way of being with Jesus in faith and discipleship. In the Acts, the emphasis falls on the future promise of the Spirit. Matthew is more traditional, falling back on the biblical “I will be with you” (cf. Emmanuel at the start of this Gospel). The eloquent prayer in Ephesians really takes us into our present moment on the spiritual journey. So, different lenses on the same experience of closure/transition.

—Kieran O’Mahony

LAST WILL AND TESTAMENT

The ending of his gospel St Matthew makes no direct reference to the ascension, but he reports the Lord’s final instructions, as it were his Last Will and Testament.

There’s a story about a woman who was troubled over making out her will. She had grown up in a tradition where making a will, like deciding to ask for “Extreme Unction” or “The Last Sacrament” was something to be delayed until the last possible moment. There was something ominous and final about it. Some of us may know families that became bitterly split because someone hadn’t made a will. In today’s gospel, Jesus is quite definite about what he wants to happen after he has left the scene. He asked his disciples to meet him on the mountain, and they did that. Like any gathering of people, their feelings and expectations were varied. Some of them worshipped him, while some of them still doubted if his project could continue. Jesus he knew that, when the Spirit came, all of those doubts would be ended. It would seem, indeed, that he was in a hurry to take his leave of them, so that the second part of his plan of salvation could get underway.

They were to go out in his name, and speak the Gospel with his authority. The authority goes with the mission, so he adds, “Go, therefore.” As if to say, “because I have the authority, you can go wherever I send you. My power, my promises, and my Spirit will go with you, and will see you through.” Then he concludes with the powerful promise, “be sure of this: I am with you always, even

to the end of the age.”

The mission of the apostles was simple to understand; difficult to carry out. It was to teach others all that he had taught them. Just as he asked his disciples to obey him, they were to ask that others should obey his directions and instructions also. This is like when a doctor puts you on a course of antibiotics. The original sin was a lie. The Spirit is a spirit of truth. One of the rules connected with taking antibiotics is that it is essential to complete the course. Some people begin to feel well after a few days, and they discontinue taking the medicine and, of course, their condition gets worse. The programme of redemption and salvation must continue from generation to generation, until the end of time. With all the changes in the church and in society, the two things that have not changed are Jesus himself, and every word of his message. The Message and the Messenger have never, and never will change. People who are bothered about changes in the church today should be reminded that the only two things that matter have not changed at all.

“You write a new page of the gospel each day, through the things that you do and the words that you say. People will read what you write, whether faithful or true. What is the gospel according to you?” Even sharing with another something you heard here today that you find helpful is to give witness. It must seem obvious to anyone who wishes to see, that the evidence of someone who is trying to live the sort of life that Jesus has taught us to live, must be a powerful witness, indeed. There seems to be a lot of depression around today, or it may be that we are now more conscious or aware of it. But there is a great difference between being alone and being lonely. I could be in the midst of a crowd, and be lonely; while one can also feel, like Cicero, never less alone than when alone (“minus solum, quam cum solus” De officiis 3.1). This applies especially to those who take seriously the final words of today’s gospel, “I am with you always.” Communication with our Lord doesn’t even need words. If I am open to His presence in my life, and live with a conscious awareness of his presence, I can experience fully that “Joy of the Gospel” about which Pope Francis spoke so warmly.

— Internet

NEVER CAN SAY GOOD-BYE

The disciples still thought this was just about their life and their world. They are reminded by Jesus that what they have lived through with him, his life, death, and resurrection, is greater and more far-reaching than they can yet imagine. This is not just about the kingdom of Israel. This is about all nations. This is not just about witnessing in Jerusalem, Judea, and Samaria. This work will take them to the ends of the earth. It is an enormous undertaking that we and the disciples have been given. It seemed impossible to the disciples then and it seems impossible to us now. But it is not. It is possible because we are not alone in this work. Jesus is with us not for a day or a week or even our lifetime. Jesus is with us always, until the end of the age.

Copyright © J. S. Paluch Co., Inc.

Today’s Readings: *Acts 1:1-11; Ps 47:2-3, 6-7, 8-9; Eph 1:17-23; Mt 28:16-20*

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl A, *Wniebowstąpienie Pańskie*

Czytania: *Acts 1:1-11; Ps 47:2-3, 6-7, 8-9;*

Eph 1:17-23; Mt 28:16-20

"Chrystus jest celem ludzkich dziejów, punktem, do którego zwracają się pragnienia historii oraz cywilizacji, ośrodkiem rodzaju ludzkiego, weselem ludzkich serc i pełnią ich pożądań. To On jest Tym, którego Ojciec wskrzesił z martwych, wywyższył i posadził na swojej prawicy, ustanawiając Go sędzią żywych i umarłych. Ożywieni i zjednoczeni w Jego Duchu, pielgrzymujemy ku wypełnianiu się historii ludzkiej, które odpowiada w pełni planowi Jego miłości: odnowić wszystko w Chrystusie, to, co jest na niebie, i to, co na ziemi (KDK, nr 45, 2).

Jezus posłany został przez Ojca, by tutaj na ziemi wykonać zlecone Mu dzieło. Swój szczyt miało ono osiągnąć w męce, śmierci i zmartwychwstaniu, które stanowiły zarazem punkt kulminacyjny Jego paschalnej tajemnicy. Po wypełnieniu zleconego Mu dzieła miał wrócić z powrotem do Ojca, by jako Syn Człowieczy, który do swojej boskiej natury przyjął także naturę ludzką i zjednoczył ją w Osobie Słowa, otrzymać udział w wiecznej chwale. Wykonanie wspomnianego dzieła było uwielbieniem Ojca na ziemi, chwała zaś miała być jakby nagrodą za wypełnienie ojcowskiej woli (por. J 17, 4-5).

Dzisiejsze pierwsze czytanie opisuje nam fakt wstąpienia Pana Jezusa do nieba. Jak zawsze, tak i w tym dniu towarzyszyli Mu Apostołowie, którzy wciąż byli przekonani, że ich Mistrz "przywróci królestwo Izraela". Chrystus nawet nie usiłował przekonywać ich o tym, że błędnie pojmują Królestwo Boże, ponieważ tego dzieła miał dokonać Duch Święty, którego im teraz jeszcze raz obiecał. Stąd też ograniczył się tylko do wskazania, że po zesłaniu Ducha Świętego będą musieli świadczyć o Nim, nie tylko w Palestynie, ale aż na krańce świata.

Apostołowie przyjęli wyjaśnienia Mistrza, ale wszystkiego jeszcze w pełni nie rozumieli i dlatego byli jakby zaskoczeni odejściem Chrystusa: "uporczywie wpatrywali się w Niego, jak wstępował do nieba". W takiej sytuacji trzeba było im przypomnieć, że wstępujący teraz do nieba Jezus przyjdzie kiedyś powtórnie na ziemię. Wrócili zatem do Jerozolimy i zbrali się w Wieczerniku, by tutaj oczekiwać na dalszy "bieg wydarzeń".

Od chwili Wcielenia Jezus Chrystus występował w imieniu całej ludzkości: stał się bowiem człowiekiem dla nas i dla naszego zbawienia. Z tej też racji w pójściu do nieba tylko nas wyprzedził. Poszedł tam jako głowa odkupionej ludzkości (podkreśla to mocno kolekta odnowionego Mszału); Jego wniebowstąpienie miało się stać podstawą naszej nadziei, zaszczerpić w nas głębokie przekonanie, że tam, gdzie znalazła się Głowa, powinno dotrzeć również i Ciało.

To wszystko możemy i powinniśmy ujrzyć oczyma naszej głębokiej wiary. Mówi o niej św. Paweł, gdy prosi Boga o światło oczu dla naszych serc. Często jednak pytamy: "Jak to będzie w niebie?" i nie zawsze potrafimy dać

na nie odpowiedź. "Jak to będzie w niebie, mogą to sobie uzmysłwić ci, którzy nieco z przedsmaku nieba zakosztowali już o tu na ziemi. I każdy może tego doświadczyć. Niechaj tylko szczerze, z żalem głębokim za grzechy i mocnym postanowieniem poprawy wyspowiada się, natychmiast poczuje pokój i szczęście, wobec którego wszystkie przemijające i brudne rozkosze świata są raczej wstrętnym utrapieniem. Niech z dobrym przygotowaniem przyjmie Pana Jezusa w Przenajświętszym Sakramencie, niech nigdy nie pozwole duszy pozostawać w grzechu, ale niech zaraz ją oczyści, niech wszystkie swoje obowiązki wykonuje dobrze, niech pokorne a częste modły śle przed tron Boga, zwłaszcza przez ręce Niepokalanej Dziewicy... Niech dla miłości Bożej jedynie, a nie dla pochwały ludzkiej, ani nawet wdzięczności, wszystkim

dobrze czyni - to wtedy się przekona, co to jest przedsmak nieba..." (św. M. Kolbe). Nie będziemy jednak mogli tego wszystkiego ujmować w ten sposób, jeśli nie otrzymamy światłych oczu dla naszego serca, które pozwalają przekonać się, czym jest nadzieja naszego powołania i bogactwo chwały wśród zbawionych.

Chociaż Chrystus wstąpił do nieba, nadal musi się dokonywać przepowiadanie Ewangelii, głoszenie jej całemu światu. Ci zaś, którzy przyjęli już Ewangelie i złączyli się z Chrystusem, mają zabiegać o to, by także inni przyjęli ten wielki dar. Nie wolno nam nigdy zapomnieć o tym, że głoszenie Dobrej Nowiny dokonuje się najskuteczniej przez świadectwo życia tych, którzy już sami uwierzyli (por. adhortacja Ewangelii nuntiandi, nr 21).

—ks. Edward Szafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

„I ZOSTAŁ UNIESIONY DO NIEBA”

Wniebowstąpienie podkreśla człowieczeństwo Jezusa, gdyż tylko ten może wstąpić do nieba, kto wpiery jako człowiek wstąpił na ziemię. *Gdy Jezus wstąpił do nieba, ziemia napełniła się wonią Bożą.*

A On sam czeka na nas u kresu naszych marzeń. Królestwo Boże już jest pośród nas, chociaż jako lud Boży nadal jesteśmy w drodze.

W wędrówce naszej spotykamy ludzi którzy Go szukają. Są dwa rodzaje poszukujących Boga. Jedni pytają: gdzie jest Bóg, i jaki On jest? Drudzy pytają: gdzie działa Bóg, jak On działa i jaka jest droga do Niego? Istnieje wiele dróg do Boga: droga bojaźni, droga nadziei. Droga jednak jakiej On sam sobie życzy, pozostaje droga miłości. I ta miłość ma dwa ramiona: jedno obejmuje Boga, a drugie bliźniego.

— Franciszek Salezy

WNIEBOWSTĄPIENIE PAŃSKIE

Kiedy weźmiemy do ręki Pismo Święte, katechizm, jakkolwiek dokument Kościoła, mądrą katolicką książkę lub gazetę przeczytamy w nich, że najważniejsze dla człowieka jest, aby osiągnął niebo, osiągnął świętość, osiągnął zbawienie. Dzisiaj w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego postawmy sobie pytanie o ten najważniejszy cel. O nasze osiągnięcie nieba. O naszą drogę do nieba.

„Chrystus zostawił nam wzór, abyśmy szli Jego śladami” (1 P 2, 21) – napisał św. Piotr Apostoł w swoim pierwszym liście. Jak chcemy iść śladami Jezusa? Co zrobić? Jak połączyć do nieba?

— Ks. Marcin Kołodziej

OJCZYNĘ MAMY W NIEBIE

Wniebowstąpienie wyjaśnia pozycję, jaką Jezus zajmuje po Zmartwychwstaniu: "Jezus jest władcą wyniesionym ponad wszystkie potęgi i moźnych" - takie wyznanie wiary składamy o Jezusie właśnie dzięki prawdzie o Jego Wniebowstąpieniu. Jest to ważne wyznanie, bo pozwala nam chociażby pozostawać bez lęku w obliczu wszystkich wielkich i małych szefów tego świata.

Forster

RADOŚĆ WNIEBOWSTĄPIENIA

Święto Wniebowstąpienia tchnie radością połączoną z nostalgią. W Liturgii przeżywamy fakt odejścia Jezusa z ziemi i powrotu do Ojca. Łukasz ewangelista kreśli obraz Jezusa na górze Oliwnej, zwróconego twarzą ku świątyni, żegnającego się z uczniami i udzielającego im błogosławieństwa. Ten obraz przypomina Liturgię świątynną Starego Testamentu. Po zakończonych obrzędach arcykapłan uroczystie błogosławił całe zgromadzenie, a następnie zniknął w Miejscu Najświętszym, zasłonięty przez obłoki kadzidła.

Podobnie Jezus, Arcykapłan Nowego Przymierza, błogosławi uczniów – Nowy lud Boży, a następnie znika zasłonięty przez obłok. Obłok w Biblii oznacza samego Boga. Obłok, zasłaniający Jezusa oznacza, że odtąd Jezus chwalebny przebywa na stałe z Ojcem w niebie.

Pożegnanie Jezusa z uczniami przypomina o wielu pożegnaniach, których doświadczamy w naszym życiu. Każdy z nas musi pożegnać się z dzieciństwem, z młodością, z okresem sukcesów, z czasem, w którym jesteśmy potrzebni, w którym jesteśmy w centrum uwagi. Musimy pożegnać się drogimi ludźmi, z miejscami, w których jest nam dobrze. Każde pożegnanie boli. Ale w każdym pożegnaniu jest też szansa na coś nowego. Każde pożegnanie oczyszcza i rozwija.

Rozstanie Jezusa z uczniami tchnie jednakże nadzieją i radością. Uczniowie pełni entuzjazmu i mocy Ducha Świętego idą do domu z wielką radością i głoszą Ewangelię. Sw. Łukasz podpowiada nam, skąd uczniowie czerpią siłę do takiej radości. Stale przebywali w świątyni, wielbiąc i błogosławiąc Boga. Modlitwa, przebywanie w świątyni, wychwalanie Boga było dla uczniów przedsmakiem nieba, do którego wstąpił Jezus.

Doświadczenie wniebowstąpienia posyła nas do codzienności, w której mieszkamy i pracujemy. Powinniśmy nieść niebo tam, gdzie jest codzienność, gdzie jest

„piekło”, gdzie panują pustka i bezsens. Nie musimy ciągle wpatrywać się w niebo (por. Dz 1, 10n). Niebo otwiera się nad nami, gdy jesteśmy z Jezusem, gdy trwamy na modlitwie, na Eucharystii.

Oczywiście, są chwile, gdy modlitwa, Eucharystia staje się nużąca, męcząca. Ale od czasu do czasu doświadczamy również bliskości Jezusa, wspólnoty, otwarcia nieba. Czujemy wtedy, że wszystko inne jest względne, drugorzędne. Nie jest to kwiatyzm ani ucieczka od problemów, od codzienności, ale świadomość, że nie stanowią całej przestrzeni naszego życia.

Wniebowstąpienie Jezusa wyzwala radość. W życiu duchowym nie powinniśmy się do niej zmuszać. Prawdziwa radość jest już w nas. Jest tylko przysłonięta przez problemy, zmartwienia, pożądania, zbytne zapatrzenie w sprawy ziemskie. Jeżeli częściej będziemy wpatrywać się w niebo i uświadamiać sobie, że tam jest nasza ojczyzna (por. Flp 3, 20), odkryjemy radość, która jest w głębi naszych serc. I ta radość będzie stopniowo przemieniać nas i codzienność.

Św. Augustyn modlił się: Chrystus wstępuje do nieba, niech wstąpi z Nim i nasze serce. Módlmy się podobnie.

— Stanisław Biel SJ

NADZIEJA

Tajemnica Wniebowstąpienia jest radosną nadzieją dla wyznawców Jezusa. Takie radosne zakończenie ziemskiej wędrówki jest silniejsze niż świadomość, że życie kończy się z chwilą śmierci człowieka. Wniebowstąpienie Jezusa do domu Ojca toruje drogę wszystkim ludziom do Nieba. Nie pozostawia On nas samych sobie i posyła Ducha Świętego, aby obdarzył każdego wierzącego wytrwałością na drodze wiary, nadziei i miłości. —o. Cyriak Wrzodak

CHRYSTUS CELEM LUDZKICH DZIEJÓW

"... punktem, do którego zwracają się pragnienia historii oraz cywilizacji, ośrodkiem rodzaju ludzkiego, weselem ludzkich serc i pełni ich pożądań. To On jest Tym, którego Ojciec wskrzesił z martwych, wywyższył i posadził na swojej prawicy, ustanawiając Go sędzią żywych i umarłych. Ożywieni i zjednoczeni w Jego Duchu, pielgrzymujemy ku wypełnianiu się historii ludzkiej, które odpowiada w pełni planowi Jego miłości: odnowić wszystko w Chrystusie, to, co jest na niebie, i to, co na ziemi (KDK, nr 45, 2).

Jezus posłany został przez Ojca, by tutaj na ziemi wykonać zlecone Mu dzieło. Swoją szczyt miało ono osiągnąć w męce, śmierci i zmartwychwstaniu, które stanowiły zarazem punkt kulminacyjny Jego paschalnej tajemnicy. Po wypełnieniu zleconego Mu dzieła miał wrócić z powrotem do Ojca, by jako Syn Człowieczy, który do swojej boskiej natury przyjął także naturę ludzką i zjednoczył ją w Osobie Słowa, otrzymać udział w wiecznej chwale. Wykonanie wspomnianego dzieła było uwielbieniem Ojca na ziemi, chwała zaś miała być jakby nagrodą za wypełnienie ojcowskiej woli (por. J 17, 4-5).

- ks. Edward Szałafowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

ŚW. ANDRZEJ BOBOLA, MĘCZENNIK—16 MAJA

Święty Kościoła katolickiego, autor tekstu ślubów lwowskich króla Jana Kazimierza zwany apostołem Polesia oraz jeden z katolickich patronów Polski. Pochodził ze szlacheckiej rodziny, bardzo przywiązanej do religii katolickiej. Nauki humanistyczne wstępne i średnie wraz z retoryką Andrzej pobierał w jednej ze szkół jezuickich, prawdopodobnie w Wilnie, w latach 1606-1611. Tu zdobył sztukę wymowy i doskonałą znajomość języka greckiego, co ułatwiło mu w przyszłości rozczytywanie

nie się w greckich ojcach Kościoła i dyskusje z teologami prawosławnymi.

Jako misjonarz, Andrzej obchodził zaniedbane wioski, chrzczył, łączył sakramentem pary małżeńskie, wielu grzeszników skłonił do spowiedzi, nawracał prawosławnych. Andrzej wyróżniał się żarliwością o zbawienie dusz. Dlatego był niezmiernie w głoszeniu kazań i w spowiadaniu. Mieszkańcy Polesia żyli w wielkim zaniedbaniu religijnym. Szerzyła się ciemnota, zabobony, pijaństwo. Andrzej chodził po wioskach od domu do domu i nauczał. Nazwano go apostołem Pińszczyzny i Polesia. Pod wpływem jego kazań wielu prawosławnych przeszło na katolicyzm. Jego gorliwość, którą określa nadany mu przydomek „łowca dusz – duszochwat”, była powodem wrogości ortodoksów. W czasie wojen kozackich przerodziła się w nienawiść i miała tragiczny finał. Pińsk jako miasto pogranicza Rusi i prawosławia był w tamtym okresie często miejscem walk i zatargów. W roku 1657 Pińsk jest w rękach polskich i jezuiti mogą wrócić tu do normalnej pracy. Ale jeszcze w tym samym roku Kozacy w czasie powstania Chmielnickiego ponownie najeżdżają.

Święty Andrzej zostaje złapany i jako znany Jezuita okrutnie torturowany i katuszowany przez wiele godzin z powodu wiary i pracy misionarnej—umiera śmiercią męczeńską 16 maja 1657.

Kozacy wkrótce wycofali się do miasta. Ciało Męczennika przeniesiono do miejscowego kościoła. Jezuita przenieśli je potem do Pińska i pochowali w podziemiach kościoła klasztorowego. Po latach o miejscu pochowania Andrzeja zapomniano. Dnia 16 kwietnia 1702 roku Andrzej ukazał się rektorowi kolegium pińskiego i wskazał, gdzie w krypcie kościoła pod ołtarzem głównym znajduje się jego grób.

17 kwietnia 1938 roku, w uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego, Pius XI dokonał uroczystej kanonizacji bł. Andrzeja. W roku 1938 relikwie św. Andrzeja zostały uroczystie przewiezione do kraju. Z okazji 300-letniej rocznicy śmierci Papież Pius XII wydał osobną encyklikę (16 V 1957) ku czci św. Andrzeja, wychwalając wielkiego Męczennika.

W kwietniu 2002 r. watykańska Kongregacja Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, przychylając się do prośby Prymasa Polski kard. Józefa Glempa, nadała św. Andrzejowi Boboli tytuł drugorzędneho patrona Polski. Od tej pory obchód ku jego czci podniesiony został w całym kraju do rangi święta. Uroczystego ogłoszenia św. Andrzeja Boboli patronem Polski dokonał kard. Józef Glemp w Warszawie podczas Mszy świętej w sanktuarium ojców jezuitów.

—breviarz.pl

ST. ANDREW BOBOLA, MARTYR—MAY 16

Saint of the Catholic Church, the author of the text of the Lviv vows of Poland's King Jan Kazimierz, known as the apostle of Polesia, and one of Poland's Catholic patrons. He came from a noble family very attached to the Catholic religion. Andrzej received his initial and secondary humanities, including rhetoric, in one of the Jesuit schools, probably in Vilnius, in the years 1606-1611. Here he gained the art of pronunciation and an excellent command of the Greek language, which made it easier for him to read in the Greek Church Fathers and in discussions with Orthodox theologians in the future.

As a missionary, Andrzej went around neglected villages, baptized, united couples with the sacrament, made many sinners go to confession, and converted the Orthodox. Andrzej was distinguished by his zeal for the salvation of souls. That is why he was tireless in preaching and confessing. The inhabitants of Polesie lived in great religious neglect. Darkness, superstition and drunkenness spread. Andrzej walked the villages from house to house and taught. He was called the apostle of Pińszczyzna and Polesie. Many Orthodox Christians converted to Catholicism under the influence of his sermons. His zeal, which is defined by the nickname "soul hunter - soul mate", was the cause of the hostility of the Orthodox. During the Cossack Wars it turned into hatred and had a tragic end. Pinsk, as a city on the border between Russia and Orthodoxy, was at that time a place of fights and conflicts. In 1657 Pińsk is in Polish hands and the Jesuits can return to normal work here. But in the same year, the Cossacks invade again during the Khmelnytsky Uprising.

Saint Andrew is caught and, as a famous Jesuit, cruelly tortured and tortured for many hours because of his faith and missionary work — he dies a martyr's death on May 16, 1657.

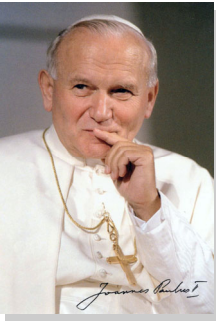
The Cossacks soon retreated into the city. The body of the Martyr was transferred to the local church. The Jesuits then moved them to Pinsk and buried them in the basement of the monastery church. Years later, Andrzej's burial place was forgotten. On April 16, 1702, Andrzej appeared to the rector of the Pinsk college and indicated where his grave was located in the crypt of the church under the main altar.

On April 17, 1938, on the Solemnity of the Lord's Resurrection, Pius XI solemnly performed the canonization of Bl. Andrew. In 1938, the relics of St. Andrew were solemnly transported to the country. On the occasion of the 300-year anniversary of his death, Pope Pius XII issued a separate encyclical (May 16, 1957) in honor of St. Andrew, praising the great Martyr.

In April 2002, the Vatican Congregation for Divine Worship and the Discipline of the Sacraments, acceding to the request of the Primate of Poland, Card. Józef Glemp, gave St. Andrzej Bobola with the title of secondary patron of Poland. Since then, the celebration in his honor has been elevated throughout the country to the rank of a holiday. Solemn announcement of St. Andrzej Bobola was the patron of Poland by Card. Józef Glemp in Warsaw during the Holy Mass at the Jesuit sanctuary.

—Breviarz.pl

O JANIE PAWLE II NA DZIEŃ URODZIN—18 MAJA

Zanosimy modlitwy do Boga dziękując Mu za wyniesienie Go na ołtarze Kościoła 27 kwietnia 2014 r. Poznaliśmy *Ojca Świętego Jana Pawła II* jako Dobrego Pasterza, który przez ponad 26 lat przewodził Kościołowi Bożemu na ziemi. To Papież Pielgrzym, bo był właściwie wszędzie na globie ziemskim. Odwiedzał ludy i narody, biednych, zniewolonych, ale także bogatych - tych wszystkich, którzy potrze-

bowali Jego słowa, które pouczało, napominało, które było słowem głosiciela Ewangelii.

Ojciec Święty Jan Paweł II rozpoczynając swój pontyfikat w październiku 1978 r. tymi słowami zaapelował do ludzkości: **"Nie lękajcie się. Musicie czuć się wolni i bezpieczni, bo jest z nami Chrystus nasz Bóg i Ojciec. A jeśli mamy Ojca, nie możemy się bać!"**

W tej myśli streszcza się przesłanie *Jana Pawła II* do wszystkich chrześcijan.

Jan Paweł II mówił do nas i za nas, mówił jasno i otwarcie. Do końca był ze swoim narodem. Pamiętamy, jak mówił, że najbardziej potrzeba nam ludzi prawego sumienia. Był *Papieżem*, który budził naszą świadomość narodową, patriotyczną, chrześcijańską, który pobudzał polską kulturę. Pozostawia wielką naukę i przykład. Zostawia siebie dla Kościoła, a także dla Polski, dla nas wszystkich, dla całego świata.

Ze spuścizny tego *wielkiego Papieża* powinien narodzić się nowy człowiek, który będzie żył tym wszystkim, co z miłości do Boga i do niego osobiście zostało mu zaproponowane przez *Jana Pawła II*. —Ks. Ireneusz Skubiś, "Niedziela"

ST. JOHN PAUL II'S BIRTHDAY—MAY 18

We offer a prayer to God, thanking Him for elevating St. John Paul II to the altars of the Church on April 27, 2014. We were first introduced to the Holy Father John Paul II as the Good Shepherd who led the Church of God on earth for over 26 years. He became the Pilgrim Pope as he visited almost the entire globe. He visited peoples and nations, the poor, the enslaved, but also the rich - all those who needed his word, which instructed, admonished, which was audible to the preacher of the Gospel.

The Holy Father, starting his pontificate in Rome in 1978, appealed to humanity with these words: **"Do not be afraid. You must be free and safe because Christ our God and Father is with us. And if we have a Father, we cannot be afraid!"**

In this thought, John Paul II is summed up to all Christians.

John Paul II spoke to us and for us, he spoke clearly and openly. He was with his people to the end. We remember when he said that what we need most are moral people of conscience. He was the Pope who awakened our Christian essence leading us to make great resolutions and leading by example. He leaves himself for the Church, as well as for Poland, for all of us, for the whole world. —Ks. Ireneusz Skubiś, "Niedziela"

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM	Anita and Mike Gilkey	Monica Nava
Zofia Adamowicz	Brooklyn Hamsley	Jerry Nicassio
Józef Apanel	Todd Hill	Andrzej Niedojadło
Grażyna Apanel	Tot Hoang	Jacek Ozimski
Karen Arandoña	Dick Hoffman	Jarrod Pavlak
Rachel Arandoña	Jackie Hoyt	Mirosława Pawelczak
Kyle Ardando	Andrzej Hulisz	Francis Ports
Sarah Arrizon	Marlena Hulisz	Benito Ramirez
Andrzejek&Michael Ashline	John Ibarra	Jerry Ramirez
Avalon Asgari	Josephina Iearra	Lourdes Rey
Ewa&Roman Aukstulewicz	Jadwiga Inglis	Inka Rezier
Anna Bagnowska	Leonard Jakubas	Joan Ritchie
Wiesława Barr	Renee Jarecki	Robert Rosecrans
Jamie Barrett	Olivia Johnson	Henryk Ruchel
Lois Barta	Ania Karwan	Pat Rune
Pilar Bascope	Katarzyna Gąska	Veronica Sequi
Ronald Brozchinsky	Tadeusz Guzewski	Debra Shewman
Paul Budai	Jude Kelber	Barbara Sveci
Gregorio Cabotaje	Larry Klementowski	Maria Sowa
Edward Cacho	Kimberly & Family	Jean & Mike Speakman
Dora Carrillo	Zbigniew Kostecki	Matt Starbuck
Peter Camacho Family	Anent L.	Mitchell Starbuck
Jean Carter	Mary Laning	Mary Strazdas
Ashley&Connor Cooper	Danuta Łabuś	Adrienne Swinford
Lacie Cooper	Monique Chmielewska	Halina Szmit
Jadwiga Cywińska	Lehman	Grace Teodors
Sylvia Derby	Olli Marban	Teresa Turek
Adam Dolewski	Marian Marek	Unborn Children
Zdzisław Dolewski	Anthony Martinez	Kelsie Wagner
Joe Doud	Antoinette Martinez	Charlene Web
Mieczysław Dutkowski	Amber Matrauga	Bernadette Westphal
Jacek Dzimski	Maria Mencewicz	Alicja Wilczyńska
Edmund F. Dzwigalski	Gail Morganti	Patricia Yochum
Charlotte Frances	Jaroslav Francis	Janina&Henryk Zelażewscy
Grzegorz Gąska	Irene Nielsen	Bogusia Zientek

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Sunday:	St. Restituta
Monday:	St. John I, Pope and Martyr
Tuesday:	St. Urban I, Pope
Wednesday:	St. Bernardine of Siena, Priest
Thursday:	St. Christopher Magallanes, Priest, and Companions, Martyrs
Friday:	St. Rita of Cascia, Religious
Saturday:	St. Michael the Confessor
Sunday:	Our Lady, Help of Christians

RECYCLING PROGRAM

RECYCLE The Knights of Columbus Council #9599 will have their next recycling drive on **June 13th and 14th** before and after all the Masses. The Knights will accept **aluminum** beverage cans, **glass** and **plastic** water and beverage bottles. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot.

A VOCATION VIEW:

Our lives must proclaim the Truth that comes to us from Christ; embrace the call to be a witness of Christ to the ends of the world!

DIVINE WORD MISSIONARIES-
SISTERS SERVANTS OF THE HOLY
SPIRIT 800-553-3321

Sat 5/16	4:00 pm	+Glen Manson on the 1st anniversary of his passing from his friend
Sun 5/17	9:00 am	For all the members of the Polish Center
	10:30 am	O Boże błogostawieństwo i opiekę Matki Bożej dla Pani Teresy Wyszomirskiej w 90 rocznicę urodzin od syna i córki z rodziną +Zofia Kopydłowska i +Zofia Kuś z okazji imienin od córki i wnuczki Grażyny +Helena od siostry Elżbiety Knych O Boże błogostawieństwo i opiekę Matki Bożej dla Marii i Zygmunta Rasiewicz od przyjaciół +Mateusz Kupsik w 15 rocznicę śmierci od mamy z rodziną +Jerzy Kupsik i wszyscy zmarli z rodziny Kupsik
	12:30 pm	Pierwsza Komunia Święta O Boże błogostawieństwo dla wszystkich dzieci przyjmujących Pierwszą Komunię Świętą
Sat 5/23	4:00 pm	+Christine Brushfield from her friend
Sun 5/24	9:00 am	For God's blessings for Bob & Elaine Starbuck on their 71 anniversary of marriage
	10:30 am	+Stanisław Dolewski w 23 rocznicę śmierci od syna z rodziną

MAJ MIESIACEM MARYJNYM

W każdą niedzielę maja po Mszy Św. o godz. 10:30, według polskiej majowej tradycji, będziemy odmawiać Litanie Loretańską do Najświętszej Marii Panny.

W niedzielę 24 maja zakończymy uroczystym Nabożeństwem Majowym. Zapraszamy do wspólnej modlitwy.

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

	First	Second
05/02 & 05/03/2026	\$5,803.00	\$1,303.00

God bless for your generosity!

PSA UPDATE

PASTORAL SERVICES APPEAL
Our faith. Our future.
As of this week 57 families and organizations have joined our Diocesan program for 2026 and have pledged \$26,445. **All funds raised in excess of our goal of \$38,600 will be refunded to our center, and designated for refurbishment of our courtyard bathrooms.**
Bóg Zapłać za Hojność-God Bless for your generosity

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnep@gmail.com

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Deacon: Dn. Jim Merle

Office Manager: Kathie Kudlo

Office Hours:

Tue-Thu 12:00 noon—4:00 pm

Sat 12:00 noon—4:00 pm

Sun 9:30 am —2:00 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment

PIERWSZA KOMUNIA ŚWIĘTA

Gratulujemy Dzieciom:

Konrad Bienias
Eliza Biernacki
Olivia Bienias
Bruno Globisz
Karolina Jankowski
Diana Kalocinski
Emma Kmita
Matthew Kmita
Milan Lukasik
Leah Marek

Matthew Mikhael
Natalie Ramirez
Jonathan Solum
Joyce Solum
Alex Szczescik
Gabriel Trlida
Matthew Warzocha
Luke Wasaznik
Karina Van Horn

Katechetka—Pani Marta Orzechowska
„O szczęście niepojęte
Bóg sam odwiedza mnie.
O Jezu, wspomóż łaską,
bym godnie przyjął Cię.”

I AM ALWAYS WITH YOU

I am always in your heart; not only when you receive Me in Holy Communion, but always (Diary, 575).

Know, My daughter, that you caused Me more sorrow by not uniting yourself with Me in Holy Communion than you did by that small transgression

(Diary, 612).

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking
Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English

Sunday Masses: 7:15 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass